

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1999 m. balandžio 29 d. nutarimu Nr. 490
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
(2020 m. d. nutarimo Nr.
redakcija)

VEISIEJŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Veisiejų regioninio parko nuostatai (toliau – nuostatai) nustato Veisiejų regioninio parko (toliau – regioninis parkas) steigimo tikslus, išskirtinę vertę, etnografinio regiono architektūros ir sodybų planavimo tradicijomis pagrįstus reikalavimus, detalizuoja Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytus apsaugos reikalavimus, nustato apsaugos ir tvarkymo organizavimo ypatumus.

2. Veiklą regioniniame parke reglamentuoja Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Veisiejų regioninio parko planavimo schema (ribų ir tvarkymo planai), nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentai, kultūros paveldo objektų tipiniai ir individualūs apsaugos reglamentai.

3. Nuostatuose vartojamos sąvokos:

3.1. **apžvalgos aikštelė** – vieta, iš kurios atsiveria panoraminis kraštovaizdis ir kurioje gali būti įrengiama mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų, taip pat gali būti pastatytas apžvalgos bokštas;

3.2. **atokvėpio vieta** – trumpam poilsiui be nakvynės skirta vieta, kurioje gali būti įrengiama mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų;

3.3. **dvaro (palivarko) sodyba** – dvaro (palivarko) teritorijos dalis, kurią sudaro istoriškai susiformavęs vientisas žemės plotas su visais jame esančiais įvairios paskirties statiniais ir želdiniais, vandens telkiniais, susisiekimo, inžineriniais ir technologiniais įrenginiais, mažaisiais kraštovaizdžio architektūros elementais, dailės kūrinių, taip pat visų nurodytųjų statinių liekanomis, sudarančiomis teritorinį, funkcinį ir architektūrinį vienetą;

3.4. **kraštovaizdžio estetinė vertė** – bendraisiais estetikos kriterijais išreiškiamos natūraliai susiformavusio ir natūralų pobūdį išlaikiusio ar žmogaus veiklos sukurto ir jo sambūvį su aplinka atspindinčio kraštovaizdžio savybės;

3.5. **lankomi objektai** – paveldo objektai, kiti saviti kraštovaizdžio objektai ir kompleksai, savitų reiškinių vietos;

3.6. **mažieji kraštovaizdžio architektūros elementai** – informaciniai skydai, stendai, ženklai ir riboženkliai; šiukšliadėžės; dviračių stovai, sūpynės, laipynės, dekoratyvinės skulptūros, šviestuvai, stebėjimo įrenginiai (žiūronai, teleskopai); atraminės sienelės, tvorelės, platformos, pakylės; laiptai, lieptai, tilteliai, pavėsinės (stoginės), kiti teritorijos vientiso stiliaus tvarkymo ir puošybos objektai;

3.7. **mokomasis takas** – edukacinis pėsčiųjų takas, kuriame pateikiant mokomąją ir (ar) aiškinamąją informaciją, mokoma suvokti gamtos vertybes ir reiškinius, ugdomas tinkamas elgesys gamtoje. Šalia mokomojo tako gali būti įrengta stendų, rodyklių, užrašų;

3.8. **pažintinis takas** – pėstiesiems, nemotorinių transporto priemonių naudotojams ar žirgų turizmui įrengtas takas, skirtas susipažinti (aplankyti) su lankomais objektais, savitais regionais; šalia jo gali būti įrengta mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų;

3.9. **poilsio vietė** – laikinai apsistoti be nakvynės skirta teritorija, kurioje gali būti įrengiama mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų, laužaviečių, automobilių stovėjimo aikštelė;

3.10. **rekreaciniai pastatai** – viešbučių ir poilsio paskirties pastatai, kuriuose teikiamos apgyvendinimo paslaugos (poilsio, nakvynės, svečių namai, viešbučiai, kaimo turizmo pastatai, kempingų pastatai, moteliai, turizmo centrai, vasarnamiai), ir gydymo paskirties pastatai (sanatorijos, sveikatingumo kompleksai, reabilitacijos centrai);

3.11. **stovyklavietė** – poilsiui su nakvyne skirta teritorija, kurioje gali būti įrengta mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų, taip pat gali būti teikiama turistinės stovyklos paslauga;

3.12. **tradicinė etnografinio regiono architektūra** – etnografiniame regione susiformavusi teritorinė erdvinė struktūra, kuriai būdingas tam tikras sodybų pastatų išdėstymas, apželdinimas, saviti pastatai, jų statybos principai, tradicinės statybos ir apdailos medžiagos ir spalvos, ryšys su kraštovaizdžiu;

3.13. kitos nuostatuose naudojamos sąvokos atitinka Saugomų teritorijų, Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, Lietuvos Respublikos statybos, Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio, Lietuvos Respublikos miškų, Lietuvos Respublikos turizmo įstatymuose vartojamas sąvokas.

II SKYRIUS

REGIONINIO PARKO STEIGIMO TIKSLAI IR IŠSKIRTINĖ VERTĖ

4. Regioninio parko steigimo tikslai:

4.1. išsaugoti vertingiausius Veisiejų apylinkių gamtinius ir kultūrinius kompleksus bei objektus, savitą kraštui būdingą gamtinį ir kultūrinį kraštovaizdį, vertingas (tipiškas ir unikalias) ekosistemas, juos tvarkyti ir racionaliai naudoti bei sudaryti prielaidas darniam teritorijos vystymui;

4.2. išsaugoti biologinę įvairovę, ekosistemų stabilumą, sudaryti sąlygas taikomiesiems kraštovaizdžio, biologinės įvairovės, gamtos ir kultūros vertybių tyrimams ir stebėjimams vykdyti, informacijai kraštovaizdžio, biologinės įvairovės, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos ir kitose srityse kaupti;

4.3. puoselėti regioninio parko išskirtinę vertę propaguojančią edukacinę, muziejinę ir kultūrinę veiklą, propaguoti Dzūkijos etnografinio regiono etnokultūros tradicijas (statybos, amatų, nematerialaus paveldo);

4.4. sudaryti sąlygas tausojančiam turizmui vystyti, propaguoti ekologinę žemdirbystę;

4.5. plėtoti visuomenės ekologinį ir gamtosauginį švietimą;

4.6. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtinius ir kultūrinius kompleksus bei objektus (vertybes).

5. Regioninio parko išskirtinę vertę formuoja:

5.1. kraštovaizdžio savitumas ir įvairovė: Šlavantų – Veisiejų – Kapčiamiesčio ežerynas – susikertančių ežeringų dubaklonių sistema, kalvotas kraštovaizdis su giliai įsirežusiu Šlavanto ežero dubakloniu, moksliniu požiūriu vertingais paviršinių nuosėdų kompleksais, Pietų Lietuvai būdingos formos, ištįsęs šiaurės–pietų kryptimi Ančios ežero dubaklonis, jo šiaurinio pakraščio pievos, ežeringa dubaklonių sistema, ežerinės kilmės žemapelkės;

5.2. negyvosios gamtos vertybės: gausūs ežero užutekiai, pusiasaliai, miškų ir kalcifilinių pelkių supami ežerokšniai, Baltosios Ančios upelio slėnis, ežeriukai, Trikojo ežero užutėkiai;

5.3. gyvosios gamtos vertybės: gegužraibinių šeimos, kitų pelkinių augalų augavietės, paukščių gyvenamosios vietos, vandens paukščių lizdavietės, kalkingos paežerio žemapelkės su pelkinių uolaskėlių, dvilapių purvuolių augavietėmis, didele žinduolių įvairove ir retais augalais pasižymintis natūralus, apaugęs nendrynais, per miškingas teritorijas tekantis Morkavo upelis, sauspievės ir nedidelės pelkutės, tinkamos įvairių rūšių entomofaunai veistis, įvairių rūšių gegūnės (*Dactylorhiza baltica*, *D. maculata*, *D. russowii*), etaloniniai pušų medynai su gausiais uoginių augalų ištekliais, Dzūkijos miškams būdinga ornitofauna, juodųjų peslių, didžiųjų dančiasnapių perimvietės, karbonatingų šlaitų plukių bendrijos (*Geranio-Anemonetum sylvestris*), gegužraibinių šeimos rūšių – dėmėtųjų ir raudonųjų gegūnių, pelkinių skiautalūpių – augavietės, brandūs eglių, ąžuolų, skroblų medynai, vapsvaėdžių, mažųjų erelių rėksnių, žaliųjų meletų perimvietės; botaniniu požiūriu vertingas

Liūnelio ir Šlavantėlio ežerų tarpuežeris, unikali Liūnelio (pagal saugomų augalų rūšių gausumą) teritoriją;

5.4. savitas kultūros paveldas: išskirtinis Vainežerio senovės gynybinis įtvirtinimas (vadinamas „Okopka“), Veisiejų miesto istorinė dalis, kuriai nustatytas vertingųjų savybių, archeologinis (lemiantis reikšmingumą), architektūrinis (lemiantis reikšmingumą, svarbus), kraštovaizdžio, urbanistinis (lemiantis reikšmingumą, svarbus) pobūdis (kurioje saugoma urbanistinė (planinė, erdvinė, tūrinė) struktūra, tradicinis visos teritorijos ir joje esančių atskirų sklypų užstatymo pobūdis, gamtinė aplinka bei tradicinė statinių architektūrinė išraiška), Veisiejų Šv. Jurgio bažnyčia, senosios Europos kultūros ženklų žymės liudijantis Veisiejų dvaro fligelis (XVIII a.), vienas seniausių pastatų ne tik Veisiejuose, bet ir apylinkėse, Veisiejų ir Vainežerio dvarų parkai, Šlavantų piliakalnis su senovės gyvenvietė, Mėčiūnų senovės gyvenvietė ir kiti kultūros paveldo objektai;

5.5. Dzūkijos etnografiniam regionui būdingos tradicijos: dvasinės kultūros savitumas, tradicinė būtis, amatai ir gebėjimai, dzūkų patarmės šnektas, išskirtinis kultūros ir gyvosios tradicijos reiškinys, atspindintis pagoniškosios ir krikščioniškosios religijų sintezę – Veisiejų Atsimainymo atlydai.

III SKYRIUS

APSAUGOS IR ETNOGRAFINIO REGIONO ARCHITEKTŪROS IR SODYBŲ PLANAVIMO REIKALAVIMAI, TAIKOMI VISOSE REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE

6. Regioninio parko apsaugos ir tvarkymo ypatumai, veiklos reglamentavimas ir etnografinio regiono architektūros ir sodybų planavimo reikalavimai siejami su funkcinio prioriteto zonomis, nustatytomis regioninio parko planavimo schemeje (ribų ir tvarkymo plane), ir kraštovaizdžio tvarkymo zonomis, nustatytomis regioninio parko planavimo schemeje (tvarkymo plane). Kraštovaizdžio tvarkymo zonos teritorijos naudojamos ir apsauga reguliuojama pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu tvirtinamą Saugomų teritorijų tipinį apsaugos reglamentą.

7. Įgyvendinant Saugomų teritorijų įstatymo nuostatas ir regioninio parko planavimo dokumentų sprendinius, regioniniame parke skatinama:

7.1. veikla, išsauganti biologinę įvairovę ir išryškinanti kraštovaizdį, gamtos ir nekilnojamąsias kultūros vertybes, saugomų rūšių ir genetinių miško medžių išteklių apsaugos priemonių įgyvendinimas:

7.1.1. gamtos ir kultūros paveldo objektų tyrimas ieškant efektyvesnių jų išsaugojimo ir naudojimo būdų, naujų vertingų objektų paieška ir įteisinimas, konkrečių apsaugos ir tvarkymo priemonių įgyvendinimas;

7.1.2. gamtotvarkos priemonių įgyvendinimas, ūkininkavimo formos, palaikančios palankią buveinių, saugomų rūšių ir miško medžių populiacijų apsaugos būklę;

7.1.3. Dzūkijos etnografiniam regionui būdingų etnografinio regiono tradicijomis pagrįstų sodybų statybą;

7.1.4. miškų ekosistemų apsaugos funkcijų stiprinimas didinant biologinę įvairovę, veisiant ir formuojant mišrius ir įvairiaamžius medynus. Konservacinio ir ekologinės apsaugos funkcinio prioriteto zonos plyno miško kirtimo biržėse atkuriant mišką prioritetas teikiamas miško žėlimui;

7.2. veikla, palaikanti arba atkurianti tradicinius gamtinės ar kultūrinės aplinkos elementus:

7.2.1. pažeistų ekosistemų atstatymas formuojant želdynus, atkuriant natūralų hidrologinį režimą, kraštovaizdžio struktūrą formuojančius elementus ir atkuriant kraštovaizdžio estetinę vertę;

7.2.2. miško įveisimas, laikantis Miškų įstatymo, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro nustatytos tvarkos;

7.2.3. agrarinės aplinkosaugos priemonių įgyvendinimas, tradicinio neintensyvaus ir ekologinio ūkininkavimo plėtojimas;

7.2.4. invazinių rūšių paplitimo naujų židinių prevencija arba išplitusių naikinimas;

7.3. Dzūkijos etnografinio regiono kultūros, tradicinės kaimo gyvensenos puoselėjimas, tradicinių amatų propagavimas;

7.4. pažintinio turizmo plėtra, prioritetą teikiant gamtiniam ir kultūriniam turizmui, taip pat gamtos ir nekilnojamųjų kultūros vertybių, kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės apsaugos propagavimas siekiant suinteresuoti gamtos ir nekilnojamųjų kultūros vertybių savininkus, valdytojus ir naudotojus vertybių apsauga;

7.5. teritorijos pritaikymas rekreacijai, lankymui pagal regioninio parko planavimo schemas (ribų ir tvarkymo plano) sprendinius, atsižvelgiant į kraštovaizdžio, biologinės įvairovės, ir nekilnojamųjų kultūros vertybių išsaugojimo reikalavimus.

8. Statiniai regioniniame parke projektuojami, statomi, rekonstruojami ar remontuojami, teritorijų planavimo dokumentai rengiami, atsižvelgiant į Dzūkijos etnografinio regiono statybos, architektūros ir planavimo tradicijas, siekiant:

8.1. išsaugoti išlikusią (susiformavusią iki 1939 m.) būdingą gyvenamųjų vietovių planinę erdvinę struktūrą;

8.2. išlaikyti tradicinės Dzūkijos etnografinio regiono architektūros pobūdį: formas, dydžius, statybos produktus, spalvas.

9. Nauji statiniai, įskaitant naujus sodybų ir ūkininkų sodybų statinius, projektuojami ir statomi vadovaujantis Saugomų teritorijų įstatymu ir nuostatuose nustatytais Dzūkijos etnografinio regiono architektūros ir sodybų planavimo reikalavimais.

10. Pastatai sodyboje statomi kompaktiškai, formuojant uždaro užstatymo sodybą. Sodybos ir ūkininkų sodybos su kaimo turizmo pastatais planuojamos pagal šiuos reikalavimus:

10.1. kai žemės sklypo plotas yra iki 0,5 ha, sodybos pastatais bendras užimamas žemės plotas turi atitikti statybos techninio reglamento, nustatančio reikalavimus vieno ar dviejų butų gyvenamosios paskirties pastatams, tvirtinamo Lietuvos Respublikos aplinkos ministro, reikalavimus, bet negali viršyti 450 m². Šios nuostatos netaikomos esamoms sodyboms, kuriose pastatais užstatytas žemės plotas yra didesnis;

10.2. kai žemės sklypo plotas yra didesnis kaip 0,5 ha, sodybos pastatais ir ūkininkų sodybos su kaimo turizmo pastatais užstatomas žemės plotas – iki 500 m².

11. Dvarų (palivarkų) sodybos atstatomos pagal išlikusius istorinius ir (ar) archyvinis dokumentus, fotofiksacijas. Šiais atvejais netaikomi nuostatų 10 ir 12 punktų reikalavimai. Kultūros paveldo objektų teritorijose nuostatų 10, 11 ir 12 punktų reikalavimai taikomi tiek, kiek neprieštarauja paveldosaugos reikalavimams, nustatytiems vadovaujantis Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo nuostatomis.

12. Sodybos pastatai projektuojami, statomi, rekonstruojami ar remontuojami pagal šiuos reikalavimus:

12.1. statomi tik nesublokuoti gyvenamieji namai;

12.2. gyvenamuoju namu užstatomas žemės plotas – iki 150 m². Tradicinis gyvenamasis namas – vieno aukšto su palėpe, stačiakampio plano. Didžiausias gyvenamojo namo aukštis – 7 m (aukštis skaičiuojamas nuo visų pastato projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško). Stogai: dvišlaičiai, pusskliautiniai arba keturšlaičiai, 40°-45° nuolydžio, su karnizu. Sodybų gyvenamųjų namų langų rėmai suskaidomi (vizualiai) į keturias ar šešias dalis. Tradiciniai gyvenamųjų namų langai – vertikalaus stačiakampio, kurio proporcijos apie 1:0,7 ar 1:0,8; stogų skliautų langeliai smulkesni;

12.3. tradiciniai sodybos ūkio pastatai – vienaukščiai dvišlaičiais arba keturšlaičiais stogais su karnizais, 40°-45° nuolydžio. Klojimo, daržinės aukštis – iki 9 m, kiti priklausiniai – ne aukštesni kaip 7 m (aukštis skaičiuojamas nuo visų pastato projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško). Priklausiniai tradiciškai statomi ne toliau kaip 100 m atstumu nuo gyvenamojo namo (išskyrus pirtį). Naujai statomų sodybos priklausinių dydis, proporcijos ir fasadų architektūriniai sprendiniai turi atitikti jų paskirtį;

12.4. pastatų stogai dengiami tradicinėmis dangomis: lentelėmis (malksnomis), skiedromis, nendrėmis, šiaudais, keraminėmis, betoninėmis čerpėmis arba smulkiai skaidyta bitumine danga (bituminėmis čerpėmis), neasbestiniu šiferiu, neblizgia skarda. Lauko rūšiai gali būti apželdinami žole;

12.5. sodybos pastatų stogų spalva: ruda, juoda, pilka, visų sodybos pastatų stogai dengiami vienodos spalvos ir tekstūros statybos produktais;

12.6. tradicinės sodybos pastatų fasadų apdailos medžiagos: mediena, akmuo, molis, plytos, tinkas, laikantis tradicinių medžiagos apdirbimo technologijų (pjauti, tašyti, netekinti rąstai; apdailos lentos) ir naudojimo būdų. Karkasinės ir silikatinių plytų pastatų išorinės sienos apkalamos lentomis, medinėmis dailylentėmis arba tinkuojamos. Stogo dangai ir sienų apdailai naudojamos skirtingos statybinės medžiagos, pastatų fasadų apdailai naudojamos įvairios statybinės medžiagos, išskyrus plastikinės medžiagas;

12.7. pastatų sienų spalvos: rusva, gelsva, smėlinė, žalsva, pilka, ruda arba išlaikoma natūralaus medžio spalva.

13. Sodybų pastatams, registruotiems Kultūros vertybių registre, nuostatų 12 punktas netaikomas.

14. Rekreaciniai pastatai statomi rekreacinio ir gyvenamojo funkcinio prioriteto zonose.

15. Atokvėpio vietose, poilsiavietėse ir stovyklavietėse statomos pavėsinės žmonėms ar daiktams pridengti nuo kritulių ir saulės įrengiamos be patalpų ir palėpės. Pavėsinės gali būti statomos įrengiant stogą ant stulpų arba su ne daugiau kaip dviem išorinėmis sienomis. Pavėsinių spalva: natūrali medžio arba tamsaus atspalvio ruda, juoda, pilka, žalia.

16. Stoginės, skirtos laisvai laikomų žolėdžių gyvūnų, įregistruotų Ūkinių gyvūnų registre, prieglobsčiui nuo kritulių ir vėjo ne sodybose žemės ūkio paskirties žemėje, laikantis Saugomų teritorijų įstatymo nustatytų apribojimų, jų vietą suderinus su Veisiejų regioninio parko direkcija (toliau – Direkcija) ir gavus iš jos raštišką pritarimą, statomos pagal šiuos reikalavimus:

16.1. stoginė užstatomas žemės plotas – iki 150 m². Stoginė – stačiakampio plano (pločio ir ilgio santykis 1:2-3). Didžiausias stoginės aukštis – 6 m (aukštis skaičiuojamas nuo visų statinio projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško). Stogai – dvišlaičiai. Stoginės įrengiamos be patalpų su ne daugiau kaip 3 išorinėmis sienomis arba be jų;

16.2 stoginės dengiamos neasbestiniu šiferiu, neblizgia skarda. Taip pat gali būti dengiamos tradicinėmis dangomis: lentelėmis (malksnomis), skiedromis, nendrėmis, šiaudais;

16.3. stoginių statybos ir apdailos medžiaga – mediena, apdirbta tradicinėmis medžio apdirbimo technologijomis (pjauti, tašyti, netekinti rąstai; tipinių formų apdailos lentos). Stoginių spalva: tamsių atspalvių (ruda, pilka, žalia), juoda arba natūrali medžio spalva.

17. Tvorų ir įrenginių pastatymas ir (ar) įrengimas turi atitikti šiuos reikalavimus:

17.1. sodyba aptveriami ne aukštesnėmis kaip 1,5 m aukščio perregimomis ažūrinėmis (kiaurymių plotas: ne mažiau kaip 45 %) tvoromis (medinių virbų, tašelių, karčių, vytelių, dvigubo pjovimų lentų, išskyrus horizontalias lentas) be cokolių. Neleidžiama įrengti vartų su antvarčiais;

17.2. vandens telkiniuose prie esamos sodybos ir rekreacinio funkcinio prioriteto zonose esančiose urbanizuotos rekreacinės aplinkos kraštovaizdžio tvarkymo zonose leidžiama įrengti vieną medinį lieptą iki 15 m ilgio nuo vandens telkinio kranto, ne didesnį kaip 30 m² ploto, iki 2 m pločio. Jei viršvandeninės augalijos juosta yra platesnė nei 15 m, leidžiama statyti ilgesnius lieptus, bet išsikišančius ne daugiau kaip 2 m už viršvandeninės augalijos juostos. Urbanizuojamose (užstatomose) rekreacinėse teritorijose liepto matmenys nustatomi statinio projekto sprendiniuose;

17.3. inžineriniai statiniai projektuojami, statomi (tiesiami), rekonstruojami ar remontuojami nekeičiant kraštovaizdžio pobūdžio ir estetinės vertės. Rekonstruojant esamas ne aukštesnės kaip 110 kV įtampos perdavimo linijas, jas tiesiti rekomenduojama požeminiais kabeliais.

17.4. šėrimo aikštelių ar šėrimo vietų, viliojimo vietų įrengimas turi būti suderintas su Direkcija ir gautas jos pritarimas. Prašymai Direkcijai teikiami ir nagrinėjami Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės), nustatyta tvarka ir terminais.

18. Projektuojant didesnes kaip 500 m² automobilių stovėjimo aikšteles, numatomos želdinių juostos, skaidančios jas ne didesnėmis kaip 500 m² dalimis, išsaugomi esami želdiniai.

19. Draudžiama informacijos skydus, standus kabinti ar kitaip tvirtinti ant medžių, gamtos ir kultūros paveldo objektų, įrengti juos gamtos paveldo objektų vizualinės apsaugos zonos, išskyrus informacinių standų apie pačius gamtos ir kultūros paveldo objektus įrengimą bei krypties nuorodas pažintiniuose takuose. Išorinė reklama kultūros paveldo objektuose, jų teritorijose ir apsaugos zonos įrengiama vadovaujantis Lietuvos Respublikos kultūros ministro nustatytais Reklamos kultūros paveldo objektuose, jų teritorijose ir apsaugos zonos įrengimo taisyklėmis.

20. Gamtos paveldo objektų teritorijose neleidžiama įveisti mišką.

21. Kultūros, sporto ir kitus aktyvios veiklos gamtoje renginius regioninio parko gamtiniuose ir kompleksiniuose draustiniuose bei „Natura 2000“ tinklo teritorijose galima organizuoti tik gavus Direkcijos pritarimą. Reikalavimas netaikomas renginiams, organizuojamiems urbanizuotose teritorijose. Prašymai organizuoti renginį direkcijai teikiami ir nagrinėjami Taisyklių nustatyta tvarka ir terminais. Direkcija sprendimą dėl kultūros, sporto ir kitos aktyvios veiklos derinimo ar nederinimo priima įvertinusi, ar organizuojamas renginys nepakenks saugomoms vertybėms.

22. Regioninio parko lankytojai, lankydami parke pažintiniais, poilsio ir kitais tikslais, turi teisę:

22.1. statyti palapines, kurti laužus tik specialiai tam įrengtose, informaciniais ženklais pažymėtose vietose;

22.2. žvejoti, medžioti, plaukioti, uogauti, grybauti, riešutauti, rinkti vaistažoles laikantis Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų.

23. Lankydami regioniniame parke, lankytojai privalo:

23.1. saugoti aplinką, gamtos ir kultūros paveldo vertybes, tausoti gamtos išteklius;

23.2. nepažeisti kitų progamos išteklių naudotojų, žemės savininkų, valdytojų ir naudotojų teisių bei interesų;

23.3. atsakingai naudotis ir sutvarkyti paliekamą poilsiavietę, stovyklavietę ar kitą lankomą teritoriją;

23.4. ten, kur yra pastatyti atliekų rūšiavimo konteineriai, rūšiuoti atliekas;

23.5. mokamose stovyklavietėse ir poilsiavietėse sumokėti nustatyto dydžio mokestį teritoriją aptarnaujančios organizacijos įgaliotiems asmenims;

23.6 atsakingai prižiūrėti savo gyvūnus augintinius, siekiant nepažeisti laukinės gyvūnijos, kitų regioninio parko lankytojų interesų;

23.7. apie pastebėtus gamtos ir kultūros paveldo vertybių niokojimo atvejus, saugomų teritorijų apsaugos ir naudojimo režimo ar kitus pažeidimus, atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, pranešti bendroju pagalbos telefonu 112, aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnams ar Direkcijai.

24. Regioninio parko lankytojams draudžiama:

24.1. triukšmauti, garsiai leisti muziką ar kitaip trikdyti gyvūniją bei trukdyti kitų regioninio parko lankytojų ar vietos gyventojų poilsiui;

24.2. leisti bėgioti šunims be pavadėlio laukinių gyvūnų jauniklių vedimo laikotarpiu (balandį-liepą);

24.3. šiukšlinti aplinką, teršti vandens telkinius;

24.4. užkasti atliekas;

24.5. ardyti, gadinti šlaitus ar kitaip skatinti žemės paviršiaus eroziją;

24.6. naikinti, žaloti, rinkti ar išsinešti, išvežti miško paklotę;

24.7. naikinti ar žaloti skruzdėlynus.

IV SKYRIUS

**APSAUGOS IR ETNOGRAFINIO REGIONO ARCHITEKTŪROS IR SODYBŲ PLANAVIMO
REIKALAVIMAI, TAIKOMI KONSERVACINIO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOJE
(REZERVATE, DRAUSTINIUOSE IR PAVELDO OBJEKTUOSE)**

25. Regioninio parko konservacinio funkcinio prioriteto zonose:

25.1. draustiniuose ir paveldo objektuose neleidžiama statyti naujų ar didinti esamų rekreacinių pastatų užstatymo plotų, tūrio, statyti naujų ūkininko sodybų su kitos paskirties (fermų, ūkio ir (ar) šiltnamių) pastatais, fermų, žemės ūkio verslo kompleksų;

25.2. Veisiejų urbanistiniame ir kraštovaizdžio draustiniuose esamų sodybų gyvenamųjų namų fasaduose projektuoti ir įrengti vitrininius langus galima tik vidinio kiemo pusėje, neapžvelgiamoje nuo gatvės ar kelio. Gyvenamojo namo priklausiniuose tokių langų įrengimas draudžiamas;

25.3. draustiniuose leidžiama įrengti saulės šviesos energijos elektrines, saulės šilumos energijos kolektorius tik ant pastatų stogų, išskyrus Specialiųjų žemės sąlygų naudojimo sąlygų įstatyme numatytus atvejus;

25.4. bepiločiais orlaiviais (dronais) ir oro balionais skraidyti draustiniuose ir rezervatuose galima tik gavus Direkcijos pritarimą. Direkcija sprendimą priima įvertinusi, ar planuojama veikla nesunaikins ir (ar) nesužalos rezervate saugomų gamtos vertybių.

26. Skaisčio, Liūnelio ir Liubelio gamtiniuose rezervatuose:

26.1. draudžiama uogauti ir grybauti;

26.2. asmenys, vykdantys Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme nurodytą leistiną veiklą, privalo turėti Lietuvos Respublikos statybos įstatyme ar aplinkos ministro nustatyta tvarka išduotą Direkcijos pritarimą. Išimtis taikoma asmenims, vykdantiems žmonių paieškos ir gelbėjimo, ekstremaliųjų įvykių ir (ar) avarijų padarinių likvidavimo darbus, valstybės sienos ir (ar) krašto apsaugą, viešosios tvarkos palaikymą, aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę ir valstybinę saugomų teritorijų kontrolę, priešgaisrinę apsaugą;

26.3. lankymosi metu rezervatuose aptinkamos augalų, gyvūnų ir grybų rūšys gali būti naudojamos Saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatyme, Laukinės gyvūnijos įstatyme, Laukinės augalijos įstatyme nustatyta tvarka.

27. Regioninio parko gamtiniuose ir kompleksiniuose draustiniuose:

27.1. leidžiama statyti transporto priemonės tik tam skirtose vietose;

27.2. Veisiejų urbanistiniame draustinyje leidžiamas gyvenamuoju namu užstatomas žemės plotas – iki 100 m², aukštis iki 6 (aukštis skaičiuojamas nuo visų pastato projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško). Gyvenamuosiuose namuose draudžiama įrengti balkonus, lodžijas;

27.3. sodybos ūkio pastatai – vienaukščiai, dvišlaičiais stogais su karnizais, 40°–45° nuolydžio, iki 6 m aukščio (Veisiejų urbanistiniame draustinyje: nuo 4,5 iki 6 m) (aukštis skaičiuojamas nuo visų pastato projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško);

27.4. sodybas Veisiejų urbanistiniame draustinyje leidžiama aptverti ne aukštesnėmis kaip 1,2 m aukščio perregimomis ažūrinėmis (kiaurymių plotas: iki 45 %) tvoromis (medinių virbų, tašelių, karčių, vytelių, medinių vertikalių lentų su tarpais, metalinėmis suvirintomis ar kaltinėmis, išskyrus horizontalias lentas) be cokolių;

27.5. Ringeliškės botaniniame – zoologiniame draustinyje draudžiama: Šikinežerio ežere vykdyti mėgėjišką žvejybą, Palšinio ežere vykdyti mėgėjišką žvejybą nuo birželio 1 d. iki rugpjūčio 31 d.

V SKYRIUS

**APSAUGOS IR ETNOGRAFINIO REGIONO ARCHITEKTŪROS IR SODYBŲ PLANAVIMO
REIKALAVIMAI, TAIKOMI REKREACINIO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOJE**

28. Tvarkant regioninio parko rekreacinio funkcinio prioriteto zonas, didinama kraštovaizdžio estetinė vertė, gerinamos vietovės eksponavimo galimybės, formuojami nauji ar pertvarkomi esami želdiniai, įgyvendinamos reginių formavimo, medynų atsparumo rekreacinėms apkrovoms didinimo priemonės, įrengiami paplūdimiai, poilsiui pritaikomos pakrantės. Jose draudžiama bloginti rekreacinių išteklių kokybę, mažinti kraštovaizdžio estetinę vertę, projektuoti ir statyti ar įrengti su rekreacija nesusijusius statinius.

29. Urbanizuojamose rekreacinėse teritorijose, numatytose regioninio parko planavimo scheme (ribų ir tvarkymo planuose), leidžiama naujų rekreacinių pastatų iki 9 m aukščio (aukštis skaičiuojamas nuo visų pastato projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško) statyba, įrengiami paplūdimiai, statomi lieptai. Statant naujus rekreacinius pastatus ar jų kompleksus, atsižvelgiama į etnografiniam regionui būdingą tradicinių sodybų ar dvarų architektūros išraišką.

30. Paplūdimiai su mažaisiais kraštovaizdžio architektūros elementais ir nesudėtingaisiais paplūdimių statiniais įrengiami planavimo dokumentuose numatytose vietose.

31. Neurbanizuojamose rekreacinėse teritorijose įrengiamos tik atokvėpio vietos, poilsiavietės, stovyklavietės.

VI SKYRIUS

APSAUGOS IR ETNOGRAFINIO REGIONO ARCHITEKTŪROS IR SODYBŲ PLANAVIMO REIKALAVIMAI, TAIKOMI KITO (GYVENAMOSIOS PASKIRTIES), EKOLOGINĖS APSAUGOS IR ŪKINIO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE

32. Kito (gyvenamosios paskirties) funkcinio prioriteto zonose leidžiama statybų plėtra, numatyta savivaldybės teritorijos ar jos dalies bendruosiuose planuose ir regioninio parko planavimo scheme (ribų ir tvarkymo planuose).

33. Ūkininko sodybų su kitos paskirties (fermų, ūkio ir (ar) šiltnamių) statiniais statyba leidžiama regioninio parko planavimo scheme (ribų ir tvarkymo plane) numatytose vietose, esančiose ekologinės apsaugos ir ūkinio funkcinio prioriteto zonose, statinius išdėstant ne didesniame kaip 2 ha plote. Joms taikomi šie reikalavimai:

33.1. ūkininko sodyboje vienu fermos, ūkio pastatu ar šiltnamiu užstatomas didžiausias žemės plotas negali viršyti 500 m². Leidžiamas ūkininko sodybos pastatais užstatomas žemės plotas:

33.1.1. kai žemės ūkio paskirties žemės sklypo plotas yra iki 3 ha – iki 500 m²;

33.1.2. kai žemės ūkio paskirties žemės sklypo plotas yra nuo 3 ha iki 10 ha – iki 650 m²;

33.1.3. kai žemės ūkio paskirties žemės sklypo plotas yra 10 ha ir didesnis – iki 800 m²;

33.2. ūkininko sodybos kitos paskirties pastatus, kurie dėl savo specifikos ir techninių reikalavimų negali būti statomi išlaikant tradicinės Dzūkijos etnografinio regiono architektūros savitumus, rekomenduojama pridengti želdiniais, kad jie nedominuotų sodybos statinių komplekse.

34. Kitos (gyvenamosios) paskirties funkcinio prioriteto zonose namų valdos gali būti aptveriamos ne aukštesnėmis kaip 1,8 m perregimomis ažūrinėmis tvoromis.

VII SKYRIUS

APSAUGOS IR TVARKYMO ORGANIZAVIMAS

35. Regioninio parko valdymą, apsaugą ir tvarkymą pagal kompetenciją organizuoja Direkcija.

36. Direkcijos savininko teises ir pareigas įgyvendina Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba prie Aplinkos ministerijos (toliau – Tarnyba). Direkcija yra juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu ir sąskaitą banke.

37. Direkcijai vadovauja regioninio parko direktorius, kurį Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo nustatyta tvarka skiria pareigoms ir atleidžia iš pareigų Tarnybos direktorius.

38. Direkcijoje gali būti mokslo, gamtos, kultūros vertybių apsaugos, rekreacijos, informacijos ir kiti padaliniai. Direkcijos nuostatus tvirtina Tarnybos direktorius.

39. Direkcija atlieka funkcijas, numatytas Saugomų teritorijų įstatyme, kituose įstatymuose ir teisės aktuose.

40. Regioninio parko ar tam tikrų jo dalių lankymas gali būti apmokestinamas platinant lankytojo bilietus. Lankytojo bilietų kainą ir platinimo tvarką nustato Tarnyba.

Aplinkos ministras
Rostutis Mazeika
2020-03-23

Teisės ir personalo skyriaus
vyriausioji specialistė
Regina Jurkonienė
2020-03-10

2020 03 10
Teisės ir personalo skyriaus
vedėja
Reda Skirkevičiūtė
u. pastaba 10V11